Ian R. MacLeod "Wieki światła"

Fahrenheit Crew

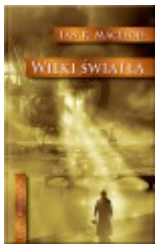

W północnoangielskim miasteczku Bracebridge nieustannie rozbrzmiewa łoskot eterowych kopalni. Robotnicy przekopują ziemię, wydobywając eter – magiczną i niebezpieczną substancję, źródło wszelkiej potęgi. Robert Borrows już w wieku ośmiu lat wie, że z tym będzie się wiązać jego przyszłość…

Tymczasem w zrujnowanej, odludnej posiadłości zwanej Redhouse, pod skrzydłami opiekunki dorasta przedwcześnie dojrzała Annalise. Robert poznaje ją podczas wizyty, którą składa w jej domu razem ze swą obłąkaną matką, i już przez całe życie będzie nią zafascynowany. W odróżnieniu od niego Annalise przepełnia magia, którą starannie ukrywa. Jest nie z tego świata.

Kiedy jednak ta sama magia upomni się o jego matkę, Robert ucieknie do Londynu. Tam właśnie dotkliwie odczuje różnicę między ludźmi zatrudnionymi przez cechy do wydobywania eteru, a tymi, którzy bogacą się na ich trudzie. Tam właśnie jeszcze raz wpada na Annalise. Robert, teraz już rewolucjonista, pragnie zniszczyć świat wyższych sfer, który Annalise zaczęła uważać za swój. Wspólnie jednak dowiadują się, że ich losy splotły się na długo przed ich urodzeniem – pamiętnego dnia, kiedy zatrzymały się maszyny eterowe Bracebridge. To, czego się o tym dniu dowiadują, mogłoby raz na zawsze zakończyć ów wiek nędzy…

Wieki światła to najwybitniejsze dzieło nowego nurtu New Weird. Powieść inspirowana m.in. *Wielkimi nadziejami* Ch. Dickensa rozgrywa się w XIX w. w industrialnej Anglii w środowisku lewicowego proletariatu. Ian MacLeod w *Wiekach światła* ukazuje wpływ magii na rewolucję industrialną i na proces demokratyzacji systemu władzy. Tylko że MacLeod odrzuca wszystkie ograniczenia konwencji gatunku i sprowadza magię do postaci eteru – kopaliny wydobywanej z ziemi jak kolejny surowiec naturalny. Wszelkie mechanizmy zmian społeczno-ekonomiczno-politycznych poddane są wpływom wynikającym z posiadania, i nieposiadania tego surowca. System załamuje się, gdy złoża się wyczerpują i na moment znowu podlega prawom historii, aż do odkrycia nowych źródeł eteru. Magia powraca i wszystko ponownie zamiera.

Czytaj fragment

Jacek Dukaj "Czas Fantastyki" - fragment.
MacLeod wykazuje się tyleż wyobraźnią, co wrażliwością pisarską. W niektórych fragmentach ; np. ukazujących ostatnie uroki magicznego świata arystokracji eteru, bawiącej się w obliczu nadchodzącej rewolucji, albo w nostalgicznych wspomnieniach „bajkowego” dzieciństwa bohatera - udało się autorowi dzięki użyciu środków fantastycznych wydobyć samą esencję prawdy życiowej, podnieść te wrażenia do poziomu prawie bolesnego dla czytelnika.